

INTERPELLATION TILL STATSRÅD

Från Riksdagsförvaltningen
2015-06-17
Besvaras senast
2015-09-03

Till klimat- och miljöminister Åsa Romson (MP)

2014/15:713 Kostnaderna för vattendirektivet

Kritiken mot det föreslagna åtgärdsprogrammet från Sveriges vattenmyndigheter är mycket stark. I stort sett i alla remissvar har en stark oro framförts över de föreslagna åtgärderna och hur dessa kommer att påverka markägare och kommuner runt om i landet. Dessutom har man påpekat bristen på konsekvensanalyser och finansiering av dessa föreslagna åtgärder.

Det föreslagna åtgärdsprogrammet från vattenmyndigheterna baserar sig på EU:s vattendirektiv och har tagits fram av Sveriges vattenmyndigheter. Målet är att vi ska ha rent vatten och att man ska minimera läckage och utsläpp som har en negativ påverkan på vatten. Att vi ska ha rent vatten är en självklarhet, men effekterna av de åtgärder som föreslås av Sveriges vattenmyndigheter är helt orimliga. I åtgärdslistan föreslås bland annat att man ska upprätta utökade kantzoner längs sjöar och vattendrag och att vattendragen ska återställas till sina naturliga tillstånd. Dessutom ska ca 20 procent av jordarna strukturkalkas.

De åtgärder som är kopplade till lantbruket beräknas av Jordbruksverket kosta ca 20 miljarder kronor. De flesta kommuner i Västra Götaland har varit kritiska mot vattendirektivet angående brister i delaktigheten och oklarheten i finansieringen. Åtgärdsförslaget kan leda till att drygt 80 000 hektar åkermark tas ur bruk. Detta skulle drabba det svenska lantbruket mycket hårt, minska svensk livsmedelsproduktion, ta bort djuren från värdefulla betade biotoper och slå undan benen för ett livskraftigt svenskt jordbruk och en levande landsbygd.

Finansieringen av åtgärderna är högst oklar. Kommer kostnaden att hamna på enskilda lantbrukare, kommuner eller staten? Vem ska finansiera alla åtgärder? I frågor som denna, där det blir märkbara konsekvenser för medborgare och företagare, måste det finnas ett politiskt ansvarsutkrävande.

Mina frågor till klimat- och miljöministern är därför:

Är ministern medveten om den kritik som finns mot åtgärdsprogrammet? Vilka åtgärder tänker ministern vidta utifrån den stora kritik som nu framkommit i remissvaren?

Har ministern tagit några kontakter på EU-nivå för att diskutera följderna av

vattendirektivet? I så fall vilka?

Om delar av vattendirektivet trots stora protester från kommuner, markägare, verk och statliga myndigheter ändå blir verklighet, vem anser då ministern ska betala för omställningen och de framtvingade åtgärderna?

.....
Sten Bergheden (M)

Överlämnas enligt uppdrag

Anders Norin